

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑτήσια . . . Φο. γρ. 46
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις . . . Μετ. 16
Ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἐ-
σσίᾳ . . . Φο. γρ. 70
Ἐν Ρωσίᾳ . . . Ρουβλ. 25
Ἐξ ἀμηνος τὰ ἡμίση.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑτήσια . . . Μετ. 4
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις . . . Διό. Τ. 1
Ἐκτὸς τῆς Τουρκίας . . . Φο. γρ. 25
Αἱ συνδρομαὶ ἐτήσιαι.
Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται γροσίον δύο (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουργίου) **Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία** (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—**Ἡ
ἐν Βιέννῃ διεθνὴς Ἐκθεσίς τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ θεάτρου.**—
Τὸ Ψυχροδάβατο (Ποίημα).—**Ποικίλα.**—**Γινώμαι δοφῶν.**—**Νομι-
ματολογικά** (Τὰ πρῶτα ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Φοι-
νίκων ἡγεμόνων κοπέντα νομίσματα).—**Ἐκδρομὴ** (Ἀνὰ τὴν ἀνα-
τολικὴν Ἀφρικὴν).—**Εὐθαλία.**—**Ἡ Δευτέρα Μήτηρ** (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Ὡς ἡ παρελθοῦσα ἐβδομάς ἦτο ἐβδομάς μεγάλων καὶ πρωτοφανῶν γεγονότων ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἡρωϊκῆς Δανίας, οὕτω καὶ ἡ λήξασα διήλθεν ἐν μέσῳ ποικίλων καὶ πολλαπλῶν ἑορτῶν, πρὸς ἃς μετὰ προσοχῆς ἀτενίζει τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον ἕνεκα τῆς ἀποδιδομένης αὐταῖς πολιτικῆς σημασίας τὸ μὲν διὰ τὴν θέσιν τῶν πόλεων, ὅπου αἱ ἑορταὶ ἐπανηγυρίσθησαν, τὸ δὲ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν πόθου, ἀπὸ μακροῦ ἥδη χρόνου διατυπωθέντος καὶ προσελκύσαντος οὕτω σπουδαίως τὴν προσοχὴν τοῦ διπλωματικοῦ κόσμου, νομίσαντος ὅτι σὺν τῇ πραγματώσει τοῦ πόθου τούτου μέγα συνετελέσθη γεγονός, ἡ συνδιαλλαγὴ Γερμανίας καὶ Ρωσίας καὶ ἡ ἀποσόδησις τοῦ κινδύνου ρήξεως τῶν ἀνακτοβουλίῶν Βερολίνου καὶ Περτροπόλεως. Καὶ ὄντως αἱ ἐν Νανσὺ καὶ Κιέλῳ τελεσθεῖσαι ἑορταί, ἐν τούτῳ μὲν ἐπὶ τῇ συνεντεύξει τῶν δύο αὐτοκρατόρων Ἀλεξάνδρου καὶ Γουλιέλμου, ἐν ἐκείνῃ δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας προέδρου κατὰ τὴν πανήγυριν τῶν γυμναστικῶν ἑταιριῶν, ἐχαρακτηρίσθησαν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ὥς σπουδαιότεραι τῶν ἐν Κοπεγχάγῃ, αἵτινες οἰκογενειακὸν ὅλως ἔφερον χαρακτῆρα, ἥκιστα διαταραχθέντα διὰ τῆς παρουσίας πολλῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν τῆς Εὐρώπης. Τούναντιον εἰς τὰς ἐν Νανσὺ ἑορτάς ἀπεδόθη ὑπερβάλλουσα σημασία ἕνεκα τῆς θέσεως τῆς πόλεως ταύτης, κειμένης ἐν τοῖς μεθορίοις καὶ καταστάσεως ἔτι μᾶλλον γνωστῆς τῇ διπλωματικῇ ἱστορίᾳ τῶν τελευταίων ἐτῶν διὰ τῶν μεθοριακῶν γεγονότων τοῦ Σνέβελε καὶ τοῦ Βρινιόν, καθ' ἃς Γουλιέλμος ὁ Α', τὸ δίκαιον τῆς Γαλλίας καθορῶν, ἐπέβάλ-
λετο διὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ κύρους ἐπὶ τῆς μικροφιλοτιμίας τῶν διπλωματῶν καὶ συντελῶν εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῆς Γαλλίας, ὑπερεμάχτο τοῦδικαίου κατὰ τῆς ἀδι-

κίας. Ὁ εὐρωπαϊκὸς κόσμος, ταραχθεὶς ἐκ τῶν αὐστηροτάτων μέτρων τῶν τε γερμανικῶν ἀρχῶν κατὰ τῶν ἀποτολμησάντων νὰ διαβῶσι τὰ Βόσγια καὶ νὰ συνεορτάσωσι τοῖς ἐκείθεν ἀδελφοῖς αὐτῶν, καὶ τῶν αὐστριακῶν ἔτι, ἀποπειραθεισῶν τὴν παρακώλυσιν τῶν τσέχων σπουδαστῶν, ἐπτοήθη μὴ διαδραματισθῶσι σκηναί, συνδαυλίζουσαι ἔτι μᾶλλον τὸ ἀμοιβαῖον μῖσος Γάλλων καὶ Γερμανῶν καὶ καταδεικνύουσαι ὅτι ἡ εἰς τὴν γαλλικὴν καρδίαν κατενεχθεῖσα πληγὴ διὰ τῆς Φραγκφουρτείου συνθήκης ἀνίατος ὅλως τυγχάνει νῦν καὶ ὅτι ἡ μόνη αὐτῆς θεραπεία ἔγκειται ἐν τῇ διὰ τῶν ὅπλων τροποποιήσει τοῦ διεθνοῦς τούτου συμβολαίου καὶ ἐν τῇ ἐπανόδῳ τῆς ἀπὸ τῆς Βεσφαλικῆς συνθήκης μέχρι τοῦ 1871 ὑφισταμένης τάξεως ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ χάρτι. Ταῦτοχρόνως πολλοὶ τῶν ἐπιπολαίως τὰ πράγματα ἐξεταζόντων ἐνόμισαν ὅτι ὁ κ. Καρνὼ, παριστάμενος εἰς τὰς ἐν Νανσὺ ἑορτάς, προκαλεῖ ἔτι μᾶλλον τὸ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἐπαρχιῶν αἰσθημα τῶν Γάλλων καὶ ὑποδείκνυσιν αὐτοῖς ὅτι μετὰ βεβαίου πλέον ὅμιλου ν' ἀτενίσωσιν εἰς τὸ μέλλον δύνανται, καὶ μάλιστα μετὰ τὰς τελευταίας ἐν τῇ στρατιωτικῇ προόδου τῆς Γαλλίας καὶ τὰ συνετελεσθέντα ὀχυρωματικὰ ἔργα κατὰ μῆκος τῶν μεθορίων ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ κ. Φρεσινέ, ἀείποτε μεριμνῶντος ὑπὲρ τοῦ καταστήσαι ἀποροθήτους τὰς τε πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς πρὸς τὴν Ἰταλίαν ὀχυράς καὶ ἐπικαίρους θέσεις.

Ἀντίθετοι τούναντιον ἐπεκράτησαν ἰδέαι περὶ τῆς ἐν Κιέλῳ συνεντεύξεως τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου μετὰ τοῦ γερμανοῦ μονάρχου ἐν σχέσει πρὸς τὴν γερμανορωσικὴν φιλίαν, καὶ πλεῖστοι τῶν σπουδαιότερων διπλωματῶν ἐπίστευσαν ὅτι τὰ κατὰ τὴν μακρὰν συνδιαλέξιν τῶν δύο ἰσχυρῶν ἡγεμόνων ἀνταλλαγέντα συνετέλεσαν ἢ μέλλουσι νὰ συνετελέσωσιν εἰς τὴν συνδιαλλαγὴν τῶν δύο κυβερνήσεων, εἰς τὴν μείωσιν εἰμὴ ἐξάλειψιν τοῦ ἀμοιβαίου μίσους τῶν ἐπὶ τοῦ Νεῦα καὶ τοῦ Σπραιόν, καὶ ὅτι, τοῦ ἀποτελέσματος τούτου ἐπιτυγχανομένου, συγκατορθοῦται καὶ ἡ χαλάρωσις τῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν φιλικῶν δεσμῶν τῆς Ρωσίας, ἐπομένως δὲ ἡ ἀποσόδησις κινδύνου ρήξεως τῆς Ρωσίας πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ ἡ ἀπομόνωσις οὕτω τῆς μεγάλης ἐν Εὐρώπῃ δημοκρατίας, ἀφιεμένης μόνης εἰς τὸ ἔλεος τῆς γερμανικῆς διπλωματίας καὶ τῶν συμμάχων αὐτῆς, τῆς Ρωσίας τηρούσης πρὸς τὴν Γερμανίαν οὐδετερότητα, παραπλησίαν ἐκείνῃ, ἐξ ἧς ἀπέρρευσε ἡ ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς δευτέρας γαλλικῆς αὐτοκρατορίας ἀνίδρυσις τῆς τῶν